

Laki jätelain muuttamisesta

1 § Jätelain muuttaminen

Muutetaan jätelaki seuraavasti:

1) korvataan ilmaisu ”rahavakuus” ilmaisulla ”rahallinen vakuus” kaikissa pykälissä, joissa se esiintyy;

2) korvataan 1 §:n 3₁ momentissa ilmaisu ”3, 4 ja 6–9 luku” ilmaisulla ”3, 4, 8 ja 9 luku”;

3) lisätään 1 §:ään 3⁵ momentti seuraavasti:

”(3⁵) Tämän lain 28 §:n 7 momenttia ei sovelleta kaivannaisjätteen varastointiin jätealueella.”

4) lisätään 2 §:n 5 momenttiin sanan ”Jätteen” jälkeen ilmaisu ”näytteenotto ja”;

5) muutetaan 23 §:n 1₂ momentti seuraavasti:

”(1²) Tässä laissa moottoriajoneuvon valmistajalla tarkoitetaan

1) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka toimipaikka sijaitsee Virossa ja joka myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etämyynti, saattaa ammattimaisesti luokkien M1, N1 ja L2e ajoneuvoja Viron markkinoille;

2) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa ammattimaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjen etäostimusten mukaisesti luokkien M1, N1 ja L2e ajoneuvoja Viron markkinoille;

3) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy suoraan Viron kotitalouksille tai muille käyttäjille etäviestintävälineiden kautta luokkien M1, N1 ja L2e ajoneuvoja, mutta jonka toimipaikka on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan unionin ulkopuolella.”

6) muutetaan 23 §:n 1₅ momentti seuraavasti:

”(1⁵) Tässä laissa renkaanvalmistajalla tarkoitetaan

1) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka toimipaikka on Virossa ja joka myyntitavasta riippumatta, etämyynti mukaan lukien, saattaa ammattimaisesti renkaita Viron markkinoille, mukaan lukien tieliikennelain 2 §:n 9 kohdassa määritelty perävaunu, 36 kohdassa määritelty maastoajoneuvo, 40 kohdassa määritelty moottoriajoneuvo, 58 kohdassa määritelty hinauslaite ja 91 kohdassa määritelty vedettävä vaihdettavissa oleva laite;

2) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa ammattimaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjen etäostimusten mukaisesti Viron markkinoille renkaita, mukaan lukien tieliikennelain 2 §:n 9 kohdassa määritelty perävaunu, 36 kohdassa määritelty maastoajoneuvo, 40 kohdassa määritelty moottoriajoneuvo, 58 kohdassa määritelty hinauslaite ja 91 kohdassa määritelty vedettävä vaihdettavissa oleva laite;

3) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy renkaita suoraan Viron kotitalouksille tai muille käyttäjille etäviestintävälineiden kautta, mukaan lukien tieliikennelain 2 §:n

9 kohdassa määritelty perävaunu, 36 kohdassa määritelty maastoajoneuvo, 40 kohdassa määritelty moottoriajoneuvo, 58 kohdassa määritelty hinauslaite ja 91 kohdassa määritelty vedettävä vaihdettavissa oleva laite, mutta jonka toimipaikka on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan unionin ulkopuolella.”

7) muutetaan 23 §:n 16–17 momentti seuraavasti:

”(1⁶) Tässä laissa maatalousmuovin valmistajalla tarkoitetaan

1) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka toimipaikka sijaitsee Virossa ja joka myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etämyynti, saattaa ammattimaisesti Viron markkinoille maatalousmuovia;

2) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa ammattimaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjen etäsovimusten mukaisesti maatalousmuovia Viron markkinoille;

3) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy suoraan Viron kotitalouksille tai muille käyttäjille etäviestintävälineiden kautta maatalousmuovia, mutta jonka toimipaikka on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan unionin ulkopuolella.

(1⁷) Tässä laissa moottoriajoneuvon osan valmistajalla tarkoitetaan

1) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka toimipaikka sijaitsee Virossa ja joka myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etämyynti, saattaa ammattimaisesti luokkien M1, N1 ja L2e moottoriajoneuvojen osia Viron markkinoille;

2) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa ammattimaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjen etäsovimusten mukaisesti luokkien M1, N1 ja L2e moottoriajoneuvojen osia Viron markkinoille;

3) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy suoraan Viron kotitalouksille tai muille käyttäjille etäviestintävälineiden kautta luokkien M1, N1 ja L2e moottoriajoneuvojen osia, mutta jonka toimipaikka on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan unionin ulkopuolella.”

8) muutetaan 23 §:n 19 momentti seuraavasti:

”(19) Tässä laissa ’asettamisella saataville markkinoilla’ tarkoitetaan tuotteen toimittamista Viron markkinoille muille henkilöille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta. ”

9) poistetaan 23 §:n 5 momentista seuraava teksti: ”Jakelija voi olla myös tämän pykälän 1¹–1⁷ momentissa tarkoitettu valmistaja.”

10) muutetaan 25 §:n 3 momentin 3 kohta seuraavasti:

”3) ’moottoriajoneuvolla’ luokkien M1, N1 ja L2e moottoriajoneuvoa sekä luokkien M1, N1 ja L2e moottoriajoneuvon osaa;”

11) muutetaan 25 §:n 3 momentin 5 kohta seuraavasti:

”5) ’renkaalla’ tieliikennelain 2 §:n 9 kohdassa määritellyn perävaunun, 36 kohdassa määritellyn maastoajoneuvon, 40 kohdassa määritellyn moottoriajoneuvon, 58 kohdassa määritellyn hinauslaitteen ja 91 kohdassa määritellyn vedettävän vaihdettavissa olevan laitteen rengasta;”

12) muutetaan 26 §:n 1⁷ momentti seuraavasti:

”(1⁷) Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, moottoriajoneuvojen, moottoriajoneuvojen osien,

renkaiden, maatalousmuovien, kosteuspyyhkeiden, ilmapallojen, suodattimellisten tupakkatuotteiden ja suodattimien, joita pidetään kaupan käytettäväksi yhdessä tupakkatuotteiden kanssa, sekä muovia sisältävien kalastusvälineiden valmistajan, joka saattaa ammattimaisesti tuotteensa markkinoille toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, johon hän ei ole sijoittautunut, on nimettävä valtuutettu edustaja, joka on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon tai asuu siellä, joka on joko luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja joka täyttää valmistajalle asetetut velvollisuudet valmistajan puolesta. Valtuutettu edustaja nimetään kirjallisella toimeksiannolla.”

13) kumotaan 26 §:n 4³ momentti;

14) muutetaan 26⁴ § seuraavasti:

”(1) Kun on kyse ongelmatuotteista peräisin olevasta jätteestä, johon sovelletaan kollektiivista vastuuta, ongelmatuotteen valmistajalla ja valmistajajärjestöllä, joka on kerännyt ja asianmukaisesti hyödyntänyt ongelmatuotteista peräisin olevasta jätteestä määrän tai huolehtinut tällaisesta jätteestä määrän, joka on suurempi kuin kyseisen valmistajan tai järjestön markkinaosuus kyseisen ongelmatuotteen markkinoilla, on oikeus vaatia toiselta ongelmatuotteen valmistajalta tai valmistajajärjestöltä, joka on kerännyt ja asianmukaisesti hyödyntänyt ongelmatuotteista peräisin olevasta jätteestä määrän tai huolehtinut tällaisesta jätteestä määrän, joka on pienempi kuin kyseisen valmistajan tai järjestön markkinaosuus kyseisen ongelmatuotteen markkinoilla, keräys-, hyödyntämis- tai huolehtimiskustannusten korvaamista siinä määrin, että varmistetaan niiden markkinaosuuksien mukainen oikeasuhteinen vastuu.

(2) Ongelmatuotteiden keräämisestä ja hyödyntämisestä aiheutuvien kustannusten jakamisen laskentaperusteena ovat tiedot, jotka on kirjattu ongelmatuoterekisteriin.

(3) Ongelmatuotteiden valmistajilla ja valmistajajärjestöillä on oikeus vaatia korvausta ongelmatuotteiden keräämisestä ja hyödyntämisestä aiheutuneista kustannuksista vain, jos ne ovat tarjoutuneet luovuttamaan ongelmatuotteista syntyvän jätteen ja valmistaja tai valmistajajärjestö on kieltäytynyt siitä.

(4) Kustannukset, joita ongelmatuotteiden valmistajat ja valmistajajärjestöt joutuvat maksamaan ongelmatuotteista syntyvän jätteen keräämisestä ja hyödyntämisestä sekä siitä huolehtimisesta, eivät saa ylittää kustannuksia, jotka ovat tarpeen tämän lain 25¹ §:ssä edellytettyjen toimien toteuttamiseksi kustannustehokkaasti.

(5) Tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten jakamista ja korvaamista koskevat järjestelyt on määritettävä valmistajien ja asianomaisten kolmansien osapuolten välillä siten, että ne ovat kaikkien ymmärrettävissä. Kulujen korvaaminen perustuu velvoitteista annetun lain säännöksiin. Kustannusten korvaamista laskettaessa otetaan huomioon tulot, jotka saadaan ongelmatuotteiden uudelleenkäytöstä ja uusioraaka-aineiden myynnistä.”

15) kumotaan 26⁸ §:n 9 momentin 5 kohta;

16) muutetaan 26⁹ §:n 1 momentti seuraavasti:

”(1) Ongelmatuotteita tai tällaisista tuotteista erotettuja osia jätteenä saa ostaa vain valmistajalta tai valmistajajärjestöltä, joka on rekisteröity tämän lain 26¹ §:n 2 momentin nojalla perustettuun ongelmatuoterekisteriin, tai yritykseltä, jolla on ympäristölupa ja joka on tehnyt sopimuksen valmistajan tai valmistajajärjestön kanssa tai jonka laillisesta toiminnasta on aiheutunut jätettä.

17) korvataan 34¹ §:n 1 momentissa ilmaisu ”91 §:n 5 kohdassa” ilmaisulla ”91 §:n 1 momentin 4 kohdassa”;

18) korvataan 65 §:n 2 momentissa ilmaisu ”tämän lain 26 §:n 1 momentissa tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta” ilmaisulla ”tämän lain 25¹ §:n 1 momentissa tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta”;

19) korvataan 98³ §:n 1 momentissa ilmaisu ”rahallinen vakuus” ilmaisulla ”talletuksena tähän tarkoitukseen osoitetulle tilille maksetun vakuuden määrä, jäljempänä *jätteen varastointia koskeva vakuus*”;

20) lisätään 98³ §:ään 11–14 momentti seuraavasti:

”(1¹) Jätteen varastointia koskevan vakuuden määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15$, jossa

M – jätteen varastointia koskevan vakuuden määrä euroina;

T – ympäristölupahakemuksessa tai ympäristöluvassa ilmoitetun samanaikaisesti varastoitavan jätteen määrä tonneina;

K – jätehuollon hinta tonnilta euroina;

L – jätteen lastauskustannukset euroina tonnilta;

V – jätteiden siirtojen hinta euroina.

(1²) Kun on kyse tämän pykälän 1 momentissa säädetystä takauksesta, takauksen saajana on Ympäristövirasto.

(1³) Tämän pykälän 1 momentissa säädetty vakuuden määrä on maksettava talletuksena luottolaitoksessa olevalle valtiovarainministeriön tilille.

(1⁴) Jos perusteita tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen jätteen varastointia koskevan vakuuden vaatimiselle ei enää ole, Ympäristöviraston on huolehdittava talletuksena maksetun vakuuden palauttamisesta ja takauksen antaneen yrityksen takaukseen perustuvien velvoitteiden päättymisestä.

21) muutetaan 98³ §:n 2 momentti seuraavasti:

”(2) Tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen jätteen varastointia koskevan vakuuden on katettava kaikkien niiden jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja niistä huolehtimisesta aiheutuvat kustannukset, joiden osalta vakuutta pyydetään, ja sen on oltava käytettävissä ja voimassa koko jätteen varastoinnin ajan.”

22) korvataan 98³ §:n 3–5 momentissa ilmaisu ”vakuus tai rahavakuus” ilmaisulla ”jätteen varastointia koskeva vakuus”;

23) lisätään 98³ §:ään 4¹–4⁵ momentti seuraavasti:

”(4¹) Tämän pykälän 1 momentissa tarkoitetun jätteen varastointia koskevan vakuuden määrästä on sovittava Ympäristöviraston kanssa, joka varmistaa, että vakuuden määrä on asetettu oikein. Vakuuden määrä perustuu kaatopaikalle sijoitettavan jätteen huolehtimisen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin sekä jätehuollon kustannuksiin.

(4²) Jätteen varastointia koskevaa vakuutta laskettaessa jätehuollon järjestämisestä aiheutuvat kustannukset on otettava huomioon sekä jätteiden lastaus- ja kuljetuskustannuksina että jätehuoltokustannuksina jätetyypeittäin.

(4³) Ympäristöluvan haltijan on arvioitava kirjallisesti toistettavassa muodossa tämän pykälän 1 momentissa tarkoitetun jätteen varastointia koskevan vakuuden riittävyys vähintään joka kolmas vuosi ja tarvittaessa muutettava sitä.

(4⁴) Jos luvanmyöntäjä katsoo, että tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu jätteen varastointia koskeva vakuus ei kata varastoitavien jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta aiheutuvia kustannuksia, luvanmyöntäjällä on oikeus vaatia, että ympäristöluvan haltija korottaa vakuutta.

(4⁵) Tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua jätteen varastointia koskevaa vakuutta ei sisällytetä ympäristöluvan haltijan konkurssipesään.”

24) lisätään 98³ §:n 5 momentin 1 kohtaan ilmaisun ”jäteasemalla” jälkeen ilmaisu ”keräyspaikassa”;

25) lisätään 98³ §:n 5 momentin 4 kohtaan ilmaisun ”puolesta” jälkeen ilmaisu ”kirjallisen sopimuksen perusteella”;

26) lisätään 98³ §:n 5 momentin 6 kohtaan ilmaisun ”ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä” jälkeen ilmaisu ”niissä jätteenkäsittelylaitoksissa, jotka mainitaan ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän rekisteröintitodistuksessa”;

27) lisätään 98³ §:n 5 momenttiin 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”7) henkilö, joka on tämän lain 98⁷ §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti Ympäristöviraston rekisterissä hyödynnettäväksi tarkoitetun jätteen osalta, jos jätteen varastointia koskevan vakuuden määrä on enintään 500 euroa;

8) vesihuoltolaitoksen omassa toiminnassa syntyvän puhdistamolietteen käsittelyä varten.”

28) lisätään 98³ §:ään 6–12 momentti seuraavasti:

”(6) Jos ympäristöluvan haltija ei pysty täyttämään velvoitettaan varastoitavien jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta, henkilön on välittömästi ilmoitettava siitä Ympäristövirastolle.

(7) Ympäristövirasto päättää jätteen varastointia koskevan vakuuden käytöstä.

Ympäristönluvan haltijaa vastaan aloitettu konkurssimenettely ei saa rajoittaa Ympäristöviraston oikeuksia vakuuden käytössä.

(8) Jos ympäristöluvan haltija ei pysty täyttämään velvoitettaan varastoitavien jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta, Ympäristöviraston on huolehdittava kyseisten velvollisuuksien täyttämistä korvaavasta suorituksesta ja uhkasakosta annetussa laissa säädetyn perusteen ja menettelyn mukaisesti.

(9) Jos ympäristöluvan haltija ei pysty täyttämään velvoitettaan varastoitavien jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta ja Ympäristövirasto on tehnyt päätöksen tämän pykälän 8 momentissa tarkoitetusta korvaavasta suorituksesta, Ympäristöviraston on esitettävä takauksen antaneelle yritykselle vaatimus takauksen mukaisen maksun suorittamisesta tai tehtävä maksupäätös talletuksena maksetun vakuuden määrästä.

(10) Takauksen mukaisen saatavan maksamisen eräpäivä on 20 työpäivää.

(11) Jos talletusta varten osoitetulta tililtä Ympäristöviraston osoittamalle tilille siirretyn vakuuden tai takauksen määrä on suurempi kuin jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta aiheutuvat todelliset kustannukset, jäljelle jäävä määrä on palautettava ympäristöluvan haltijan tilille tai, jos sitä ei ole, valtion talousarvioon.

(12) Jos ympäristöluvan haltijan jätteen varastointia koskeva vakuus ei riitä kattamaan varastoitavien jätteiden jätehuollon järjestämisestä ja jätehuollosta aiheutuvia kustannuksia, ympäristöluvan haltijan on maksettava vakuudesta puuttuva osa.”

29) muutetaan 98⁴ § seuraavasti:

”Sen lisäksi, mitä tämän lain 83 §:n 1 momentissa säädetään, luvanmyöntäjän on kieltäydyttävä myöntämästä ympäristölupaa jätteen varastointia varten, jos hakijalla ei ole 98³ §:n 1 momentissa tarkoitettua jätteen varastointia koskevaa vakuutta tai jos luvanmyöntäjä ei pidä annettua vakuutta riittävänä tai luotettavana.”

30) muutetaan 98⁵ §:n 1 momentin 2 kohta seuraavasti:

”2) asiakirja, josta käy ilmi Euroopan talousalueelle sijoittautuneen luotto- tai rahoituslaitoksen takaus tai vastuuvakuutus sopimus, jäljempänä *onnettomuuksien korjaamista koskeva takaus*, onnettomuuksien aiheuttaman ympäristön pilaantumisen korjaamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi;”

31) muutetaan 98⁵ §:n 2 momentti seuraavasti:

”(2) Onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$M = T \times L/52$, jossa

M – onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä euroina;

T – 255 euroa tonnilta;

L – jätelupahakemuksessa ilmoitettu vaarallisten jätteiden vuotuinen määrä tonneina;

52 – viikkojen määrä vuodessa.”

32) lisätään 98⁵ §:ään 2¹–2³ momentti seuraavasti:

”(2¹) Tämän pykälän 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun vastuuvakuutussopimuksen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- 1) vakuutussopimus on tehty sellaisen vakuutusyhtiön kanssa, jolla on oikeus vakuuttaa Virossa sijaitsevia vakuutusriskejä;
- 2) vakuutustapahtuma on vakuutuskauden aikana sattunut äkillinen ja ennalta arvaamaton tapahtuma, joka johtuu vaarallisten jätteiden tai aineiden käsittelystä taikka vaarallisen jätteen tai aineen ominaisuudesta, ja toiminnanharjoittaja on vastuussa aiheutuneesta vahingosta;
- 3) vakuutetun summan on oltava kohtuullinen ottaen huomioon vaarallisen jätteen huoltoon liittyvä alue, vaarallisten jätteiden määrä ja käsittelytapa, vakuutussopimuksen kattaman toiminnan laajuus ja siitä mahdollisesti aiheutuvat vahingot sekä muut merkitykselliset olosuhteet.

(2²) Tämän pykälän 1 momentin 2 kohdan nojalla tehdyn vastuuvakuutussopimuksen ei tarvitse kattaa vahinkoja, jotka

- 1) johtuivat toiminnanharjoittajan aiheuttamasta ympäristön tilan heikkenemisestä, lukuun ottamatta alkuperäisten vahinkojen korjaamiseksi ja lisävahinkojen estämiseksi toteutetuista alustavista hätätoimenpiteistä aiheutuvia kohtuullisia kustannuksia;
- 2) aiheutuivat toiminnanharjoittajan hallussa olevalle omaisuudelle;
- 3) johtuivat toiminnanharjoittajan tahallisesti aiheuttamasta tapahtumasta.

(2³) Vakuutusyhtiöllä on oikeus kieltäytyä tekemästä tämän pykälän 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua vastuuvakuutussopimusta, jos toiminnanharjoittaja kieltäytyy toimittamasta riskianalyysiä ja näyttöä, jonka avulla voidaan tunnistaa olosuhteet, jotka vakuutusyhtiön mielestä ovat tarpeen vakuutetun riskin arvioimiseksi.

33) muutetaan 98⁵ §:n 3–5 momentti seuraavasti:

”(3) Jos tämän pykälän 2 momentissa vahvistetun kaavan mukaisesti lasketun onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä on alle 6 400 euroa, onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä on 6 400 euroa vuodessa.

(4) Jos tämän pykälän 2 momentissa vahvistetun kaavan mukaisesti lasketun onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä on yli 320 000 euroa, onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen määrä on 320 000 euroa vuodessa.

(5) Tämän pykälän 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun onnettomuuksien korjaamista koskevan takauksen tai vastuuvakuutussopimuksen on oltava tehty ja voimassa samaan aikaan, kun vaarallisia jätteitä käsitellään.”

34) korvataan 98⁶ §:n 1 kohdassa ilmaisu ”takaus tai rahallinen vakuus” ilmaisulla ”onnettomuuksien korjaamista koskeva takaus”;

35) korvataan 105 §:n 2 momentissa ilmaisu ”verkonhaltija, jolla on lakisääteinen toimilupa, teleoperaattori, jolla on toimilupa” ilmaisulla ”sähkömarkkinalaissa tarkoitettu verkkonhaltija, jolla on sähkömarkkinalain nojalla myönnetty toimilupa, sähköisestä viestinnästä annetussa laissa tarkoitettu sähköisen viestinnän yritys, joka on tehnyt sähköisestä viestinnästä annetussa laissa edellytetyn taloudellista toimintaa koskevan ilmoituksen”;

36) korvataan 105 §:n 3 momentissa ilmaisu ”yritys, jolla on tien kunnossapitolupa, rataverkon haltija” ilmaisulla ”yleisten teiden kunnossapitoon pätevä henkilö, joka on tehnyt rakennuslaissa edellytetyn taloudellista toimintaa koskevan ilmoituksen, rautatielaissa tarkoitettu rataverkon haltija, jolla on rautatielain nojalla myönnetty toimilupa”;

37) korvataan 124⁵ §:n otsikossa ilmaisu ”Vaarallisia aineita sisältävät ongelmatuotteet ja

niiden osat” ilmaisulla ”Ongelmatuotteet ja niiden osat”;

38) korvataan 124⁵ §:n 1 momentissa ilmaisu ”Vaarallisia aineita sisältävät ongelmatuotteet tai niiden osat” tekstillä ”Ongelmatuotteet tai niiden osat”;

39) muutetaan 127 § seuraavasti:

”(1) Toimivaltainen hallinnollinen lainvalvontaviranomainen tämän lain 120–126¹⁰ §:ssä tarkoitettujen rikosten osalta on:

- 1) Ympäristövirasto;
- 2) Poliisi- ja rajavartiolaitos;
- 3) kunnan- tai kaupunginhallitus.

(2) Toimivaltainen hallinnollinen lainvalvontaviranomainen tämän lain 120⁴, 120⁵ ja 122 §:ssä tarkoitetun rikkomuksen osalta on myös vero- ja tulliviranomainen.

(3) Toimivaltainen hallinnollinen lainvalvontaviranomainen tämän lain 122, 124⁶, ja 126¹¹ §:ssä tarkoitettujen rikkomusten osalta on myös kuluttajansuojan ja teknisen sääntelyn viranomainen.

(4) Toimivaltainen hallinnollinen lainvalvontaviranomainen tämän lain 126¹⁰ tarkoitetun rikkomuksen osalta on myös pelastuslaitos.

(5) Tämän lain 124 §:ssä säädetty rikkomusten vanhentumisaika on kolme vuotta.”

Lauri Hussar
Riigikogun puhemies

Tallinna ”_”2023

Tasavallan hallituksen aloitteesta ”...” 2023

(allekirjoitettu digitaalisesti)